

Almindelig forvaltningsret

Kapitel 1 – Indledning Forvaltning og forvaltningsret

Indholdsfortegnelse

A. Hvad er forvaltningsret	2
B. Forvaltningsret.....	2
C. Forvaltningens forhold til andre statsorganer	3
1. Grundlovens §3	3
2. Forholdet til lovgivningsmagten	3
3. Forholdet til domsmagten	3
D. Afgræsning af forvaltningsreglernes anvendelsesområde	4

Kapitel 2 – Retskilder

Table of Contents

A. Indledning	6	
B. Skrevne retskilder	6	
1. Grundloven	6	
2. Almindelige love	7	
3. Bekendtgørelser (anordninger)	7	
4. Andre administrative forskrifter – interne regler, cirkulærer, vejledninger m.v.		8
5. Fortolkning (forarbejder og formål)	9	
C. Uskrevne retskilder	9	
1. Retspraksis	9	
2. Administrativt praksis	10	
3. Ombudspraksis	11	
4. Retssædvaner	11	
5. Forholdet natur m.v.	11	
6. God forvaltningsskik	11	
D. Internationale retskildefaktorer	12	
1. Folkeretten	12	
2. EU-retten	13	
A. Generelt om EU-retskilderne	13	
B. EU-retlige krav til dansk forvaltningsret	14	

udlægning af gældende ret. Disse kan ændres ved at samfundet ændrer sig, og at domstolene ændrer praksis på et område.

Domme afsagt med dissens = Dissens er mindretallet. Betydning af en dom med dissens er lige så stor som domme uden dissens, men det, at der er dissens giver indtryk af, at sagen drejer sig om et grænsetilfælde.

Grundlovens §63 = Domstolene kan ændre forvaltningens afgørelser. Dette kaldes rekursadgang

2. Administrativt praksis

Administrativt praksis har en vis retskildemæssig værdi.

Når man skal bedømme den retskildemæssige værdi så skal der kigges på om domstolene ville anvende den administrative praksis, når der skal afsiges domme, og ikke om forvaltningen vil genbruge deres praksis.

Når lovbestemmelser skal fortolkes:

- Domstolene kan selv bestemme sig for, hvordan bestemmelsen skal fortolkes ved brug af andre retskilder ELLER lægge vægt på at forvaltningen har fortolket bestemmelsen på en sådan måde i en eller flere tidligere sager.

Borgeren vil ændre en afgørelse som er på linje med den administrative praksis:

- Domstolene accepterer forvaltningens fortolkning, hvis den virker rigtigt og der ikke er andre retskilder der taler imod.

Forvaltningen har truffet en afgørelse der går imod administrativt praksis, men at borgeren vil have at afgørelsen ligger på linje med den tidligere:

- Der kan ske udfald til begge sider.

Overordnede praksis har større betydning end praksis fra underordnede.

Konkret praksisændring = Forvaltningen har i en eller få sager fortolket en bestemmelse anderledes end tidligere, men fastholder den gamle praksis, så foreligger der et brug på lighedsgrundsætningen og kan ikke accepteres.

Administrativt praksis får kun betydning, hvis ikke andre retskilder giver et sikkert grundlag for den rigtige fortolkning.

Stående udvalg:

- I udvalgsstyrede kommuner skal der være mindst ét andet udvalg
- Udvalgsstrukturen fastsættes i kommunernes styrelsesvedtægt
- Udvalgene får kompetence uddelegeret fra kommunalbestyrelsen.
- Udvalgene forberede sager og kommer med beslutningsforslag til kommunalbestyrelsen, jf. kommestyrelseslovens §21.

Særlige udvalg

- Findes i kommunestyrelseslovens §17, stk. 4.
- Disse udvalg kan ikke træffe beslutninger men kun rådgive og berede sager.
- Borgmesteren kan deltage og har taleret men ikke stemmeret
- Borgmesteren har kun ret til at træffe egentlige beslutninger, hvis han har fået kompetencen delegeret fra kommunalbestyrelsen eller et udvalg.

Utvivlsomme sager = karakter af rutinesager eller hvor lovgrundlaget er klart

Hastende sager = En bestemt lovfrist skal overholdes

Udvalgsløs styreform, jf. kommunalstyrelseslovens §65a

- Her er ingen udvalg under kommunalbestyrelsen
- Der skal ikke være et økonomiudvalg (§17, stk. 4)
- Der er dog nogle lovpligtige udvalg efter speciallovgivningen
- Borgmesteren styrer økonomiudvalget opgaver da det ikke findes her
- Beslutninger træffes af den samlede kommunalbestyrelse
- Styreformen er egnet til mindre kommuner

Magistratsstyre (KUN FOR DE STØRSTE KOMMUNER)

- Der vælges rådmænd der leder de forskellige forvaltninger
- Rådmændene vælges efter forholdstalsvalgprincippet som betyder, at der er en mindretalsbeskyttelse som sikrer mindre grupperinger.
- Magistratsstyrede kommuner er ikke enhedsforvaltninger, hvilket betyder, at borgmesteren ikke har ansvar for hele den daglige administration
- Rådmændene har ansvar for den daglige administration under det område de varetager.
- Rådmanden har kompetence svarende til udvalgene i udvalgsstyrede kommuner.

Mellemform, jf. kommunalbestyrelseslovens §65

- Det er en mellemform mellem magistratsstyre og udvalgsstyre
- Alle kommuner kan vælge dette
- Forvaltningen ligger hos udvalgene
- Borgmesteren har den øverste daglige ledelse af hele administrationen
- Udvalgsformænd vælges efter forholdstalsvalgmåden
- Økonomiudvalget består af borgmesteren og udvalgsformændene.

Kommunerne:

- UP: Der er meget vid adgang til delegation til administrationen
- Kommunestyrelseslovens §17 siger, at varetagelsen kan henlægges til udvalg.

Generelt om delegation:

- Kan altid tilbagekaldes af den, der har uddelegeret.
- Dette gælder både generelt, dvs. at alle sager af en bestemt art fremover skal behandles af den uddelegerede myndighed og konkret, dvs. at en eller enkelt eller nogle få sager skal behandles af den uddelegerende.
- Normalt vil der ske tilbagekaldelse inden der er truffet afgørelse i sagen.

Afgørelser som hviler på lovlig delegation, har samme retsvirkning, som var de truffet af den oprindeligt kompetente myndighed. En beslutnings truffet af en inkompetent myndighed/person vil derimod som hovedregel være ugyldig.

Offentlighedsloven finder anvendelse på visse særlige organer:

1. Selvejende institutioner der er oprettet ved lov, jf. OFL §3, stk. 1, nr. 1.
2. Selvejende institutioner, foreninger, fonde osv., der er oprettet på privatretligt grundlag, og som udøver offentlig virksomhed af mere omfattende karakter og er undergivet intensiv offentlig regulering, intensivt offentligt tilsyn og intensiv offentlig kontrol, jf. OFL §3, stk. 1, nr. 2.
3. Kommunerenes Landsforening (KL) og Danske Regioner, jf. OFL §3, stk. 1, nr. 3.
 - Dette er de, da organisationerne udelukkende har offentlige myndigheder som medlemmer og i vidt omfang varetager disses interesser over for regering og Folketing.
4. Selskaber, hvor offentlige myndigheder ejer mere end 75% af ejerandelene, jf. OFL §4, stk. 1. Bortset fra dem der er børsnoterede.
5. Private virksomheder, der beskæftiger sig med forsyning med el, varme og naturgas, jf. OFL §3, stk. 2.
6. Juridiske personer og personligt ejede virksomheder, hvis disse ved eller i henhold til lov, har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelser på statens, en regions eller en kommunes vegne, jf. OFL §5, stk. 1.

U2: Indskrænkninger:

1. Sager inden for **straffeplejen** er undtaget fra det meste af loven, jf. OFL §19.
2. Offentlighedsloven gælder ikke for førelse af kalendere, jf. OFL §22.
3. Sager om lovgivning af kun omfattet af loven, når der er fremsat lovforslag i Folketinget, jf. OFL §20.
4. Særlige begrænsninger i personalesager, jf. OFL §21.

3. Persondataloven:

Persondataloven:

- Regulerer både offentlige myndigheders og privates behandling af personoplysninger.
- Persondataloven inkorporerer EU's persondatadirektiv (95/46/EF), hvorfor persondataloven skal fortolkes i overensstemmelse dette direktiv.